

**ΠΩΣ ΝΑ ΑΠΟΚΕΦΑΛΙΣΕΤΕ
ΕΝΑΝ ΚΕΦΑΛΙΚΟ ΦΟΡΟ**
(HOW TO AXCΕ A TAX)

POLL TAX

Ο Poll TAX ήταν ένας γενικός φόρος. Δεν ήταν βασισμένος στην ικανότητα του να μπορείς να τον πληρώσεις. Οποιοσδήποτε πάνω από τα δεκαοχτώ ήταν υποχρεωμένος να πληρώνει. Φτωχοί και πλούσιοι πλήρωναν τα ίδια. Ο εκατομμυριούχος πλήρωνε να ίδια με ένα καθαριστή τουαλέτας. Η πρωθυπουργός της αγγλίας Μάργκαρετ Θάτσερ και ο πολυεκατομμυριούχος άντρας της πλήρωναν τα ίδια με τον κηπουρό τους.

Ο φόρος αυτός, επίσημα ονομαζόταν Community Charge, αλλά του δόθηκε το παρατσούκλι Poll TAX γιατί ήτανε ίδιος με αυτόν που είχε πρωτοεμφανιστεί το 1931. Αυτός ο φόρος ήταν τόσο μισητός που προκάλεσε την εξέγερση των αγροτών. Η κυβέρνηση προσπάθησε να αποφύγει αυτή την συσχέτιση με τον παλιό νόμο αλλά το παρατσούκλι τελικά έμεινε.

Τα αποτελέσματα από τον φόρο ήταν ανυπόφορα. Πολλοί άνθρωποι είχαν να πληρώσουν φόρους οι οποίοι ήταν δύο και τρεις φορές υψηλότεροι από πριν. Αυτό γινόταν γιατί το κόστος της κρατικής διοίκησης ήταν δίπλα υψηλό και γιατί είχαν γίνει δραματικές μειώσεις στο φόρο των πλούσιων τους οποίους τελικά φόρους του πλήρωνανε συνηθισμένοι άνθρωποι. Παραδείγματα ήταν πάρα πολλά όπως το ακόλουθο:

Ο Δούκας του Westminster, που παλιά πλήρωνε 10.255 λίρες για φόρο τώρα θα έπρεπε να πληρώσει με τον Poll TAX: 417 λίρες. Το υπηρετικό του προσωπικό θα έπρεπε να πληρώσει το ίδιο ποσό. Με μια αυτοπεποίθηση η οποία είχε προέλθει από τριών γενικών νικών στις εκλογές, η κυβέρνησή ανοιχτά πλέον υποστήριζε πολιτικές οι οποίες ανοίγανε το χάσμα μεταξύ των πλουσίων και των φτωχών. Ισχυριζόντουσαν ότι εάν δεν υπήρχαν διαφορές μεταξύ των ανθρώπων, δεν θα είχαν κανένα είδος φιλοδοξίας για να απαιτήσουν δικαιώματα. Αυτή η φιλοσοφία ήταν η ανάλυση του Poll TAX.

Η μόνη χώρα στην οποία υπήρχε αυτός ο νόμος ήταν η Νέα Γουϊνέα και σε αυτή τη χώρα ετοιμαζόντουσαν να καταργήσουν αυτό τον φόρο. Παρά τις προειδοποιήσεις ότι θα ήταν πολιτικό λάθος το πέραςμα αυτού του φόρου η Αγγλική κυβέρνηση αποφάσισε τον Απρίλιο του 1989 να περάσει τον φόρο πρώτα στην Σκωτία και ένα χρόνο αργότερα και στην υπόλοιπη χώρα. Ξεκίνησαν μια τεράστιου μεγέθους μαζική προπαγάνδα,

ΕΤΑΡΤΗ 12 ΙΟΥΛΙΟΥ
ΡΑ 9:00

★ **VIDEOΠΡΟΒΟΛΗ-ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΜΕ ΘΕΜΑ ΤΟΝ ΑΓΓΛΙΚΟ ΚΕΦΑΛΙΚΟ ΦΟΡΟ (POLL TAX)**

ΑΚΟΛΟΥΘΕΙ ΠΡΟΒΟΛΗ ΤΗΣ ΤΑΙΝΙΑΣ "Ο ΣΑΜΥ ΚΑΙ Η ΡΟΖΥ ΚΑΝΟΥΝ ΕΡΩΤΑ"

ΠΕΜΤΗ 13 ΙΟΥΛΙΟΥ
ΡΑ 9:00

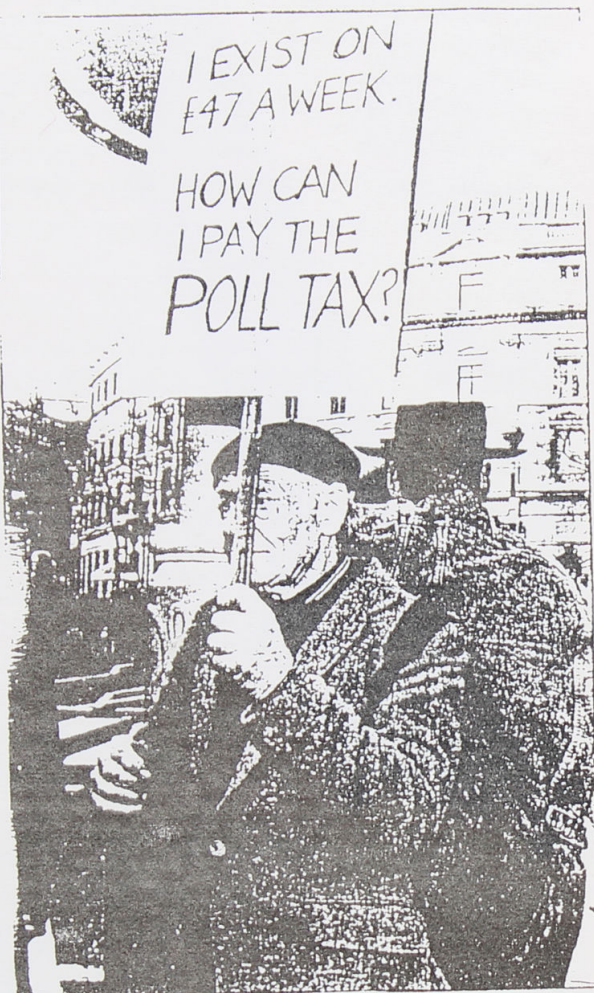
VIDEOΠΡΟΒΟΛΗ ΤΗΣ ΤΑΙΝΙΑΣ "BARAKA" ΣΕ ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ RON FRICKE

ΚΡΙΣΤΟΥΓ 7 ΑΝΩ ΤΟΝΗΤΑΝΩ ΚΟΣΜΟΣ

λέγοντας ότι θα κάνει την τοπική αυτοδιοίκηση περισσότερο αποτελεσματική, και ότι το φορολογικό σύστημα θα είναι δικαιότερο και πιο αποτελεσματικό.

Η Θάτσερ υποστήριζε ότι σε όλους όσους τους παρείχαν φροντίδες από το κράτος πρόνοιας (συντάξεις, ταμείο ανεργείας, δημόσια εκπαίδευση, νοσοκομειακή περιθαλψη) θα έπρεπε να πληρώνουν φόρους για αυτές τις υπηρεσίες. Η μόνη διαφορά ήταν ότι η Θάτσερ παρέλειψε το γεγονός ότι οι υπηρεσίες πρόνοιας απευθυνόταν σε ανθρώπους που δεν μπορούν να πληρώσουν γι αυτές. Έτσι εμφανιζόντουσαν φαινόμενα σε πολυμελείς οικογένειες χαμηλού εισοδήματος να πρέπει να πληρώσουν υψηλούς φόρους ή σε άνεργους ή νοικοκυρές χωρίς οικονομικούς πόρους να πρέπει να πληρώσουν φόρο.

Το 1991, ο χαμηλότερος βασικός μισθός ήταν μόνο 242 λίρες την εβδομάδα, πριν από τον φόρο. Πάρα πολλοί πληρωνόντουσαν ακόμα λιγότερο (ο μισθός για μια υποαπασχολούμενη καθαρίστρια με 18,5 ώρες δουλειάς την εβδομάδα μπορεί να ήταν 64,40 λίρες). Ζευγάρια παντρεμένων συχνά είχαν μόνο ένα εισόδημα και ίσως ένα υψηλό νοίκι ή υποθήκη που έπρεπε να ξεχρεώσουν, παρόλα αυτά έπρεπε να πληρώσουν και οι δύο τον φόρο. Αυτό ήταν ένα είδος παγίδας που υπήρχε σαν πραγματικότητα για το 70% περίπου του πληθυσμού.

Εκτός από πολύ λίγες εξαιρέσεις, όπως οι "αυστηρά ψυχικά ασθενείς", όλα τα μέλη που ανήκαν κάτω από την πρόνοια της εκκλησίας και αυτοί που είναι άστεγοι, όλοι οι άλλοι έπρεπε να πληρώνουν τον φόρο. Ακόμη και αυτοί που ανήκαν στο ταμείο ανεργείας και έπερναν 30 λίρες την εβδομάδα (ενώ όσοι ήταν κάτω των 25 ετών έπαιρναν 26 λίρες) ακόμα και αυτοί έπρεπε να πληρώσουν το 20%. Πολλοί άνθρωποι ζήτησαν την βοήθεια της κυβέρνησης. Μία 83 χρονών γυναίκα όπου ζούσε αυτή και ο άντρας της από το νοίκι ενός διαμερίσματος που είχαν, αντιμετώπισαν μια αύξηση του φόρου από 422 λίρες σε 797. Η γυναίκα αυτή έγραψε στο υπουργείο ότι το ποσό αυτό του φόρου της έπαιρνε το νοίκι από 14 εβδομάδες και τους ρωτούσε πως περίμεναν να ζήσει αυτές τις εβδομάδες χωρίς άλλα έσοδα. Το γράμμα της βέβαια αγνοήθηκε.

Οι εθνικές μειονότητες χτυπήθηκαν άσχημα από αυτό το φόρο, καθώς οι περισσότεροι από αυτούς ζούσαν όλοι μαζί σε πολυμελείς οικογένειες και ενώ παλιότερα πληρώνανε ένα μόνο φόρο για το σπίτι που είχαν τώρα θα έπρεπε να πληρώσουν και για κάθε άτομο που ζούσε εκεί.

Τάξεις εργατών χτυπήθηκαν όπως για παράδειγμα οι μαθητευόμενοι νοσοκόμοι. Η υπουργός υγείας εκείνης της περιόδου έλαβε πολλά γράμματα αγανάκτησης και οργή όπως το παρακάτω:

Μπορείτε να μου εξηγήσετε γιατί το μεγαλύτερο ποσοστό των νοσοκόμων έχουν να πληρώσουν το υψηλότερο δυνατό ποσοστό του φόρου αλλά οι εκπαιδευόμενοι στον στρατό με αποδοχές 9,300 λίρες πληρώνουν μόνο το 20% του παραπάνω φόρου. Ίσως η διαφορά είναι ότι αποτελείται μια κυβέρνηση η οποία νοιάζεται να ενισχύει τους ανθρώπους να μαθαίνουν να σκοτώνουν άλλους ανθρώπους.

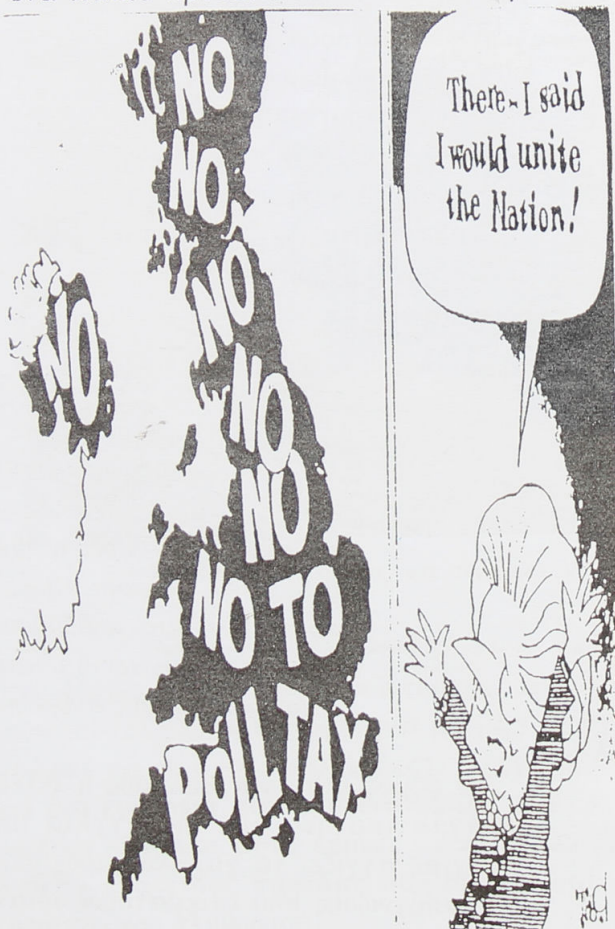
Ο φόρος ήταν για πολλούς η τελευταία σταγόνα και αυτό είναι μια πραγματικότητα για την αγγλία όπου το ποσοστό της πραγματικής φτώχειας αγγίζει τα χαμηλά στρώματα, χαρακτηριστικά παραδείγματα της απόγνωσης που επικρατούσε ιδιαίτερα στους άπορους ηλικιωμένους είναι η αυτοκτονία ενός γέρου ο οποίος είχε γράψει στον τοίχο του δωματίου του "ο θατσερικός βαρβαρισμός με σκότωσε" καθώς και η

διαμαρτηρία ενός πολωνού πρώην αιχμάλωτου πολέμου ο οποίος διαδήλωνε έχοντας γραμμένα σε ένα ταμπλά: "επέζησα από τον Στάλιν και τον Χίτλερ αλλά δεν πιστεύω ότι θα επιζήσω από το πως μας φέρετε η Θάτσερ"

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ ή ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ

Από το 1988 άρχισε ο κόσμος στην Σκωτία να οργανώνετε ενάντια στον κεφαλικό φόρο μιας και που εκεί θα ήταν το πρώτο μέρος όπου θα δοκιμαζόταν η λειτουργικότητα του φόρου.

Εδώ θα πρέπει να αναφέρουμε τον ρόλο του εργατικού κόμματος. Το δείλημα για αυτούς ήταν ότι βρισκόντουσαν μπροστά σε μια ευκαιρία όπου μπορούσα να δίσουν ένα λαϊκό πρόσωπο και έτσι να πάρουν τις μάζες με το μέρος του, φιλοδοξώντας να κερδίσουν τον ψήφο και την εμπιστοσύνη του κόσμου. Από την άλλη όμως δεν θέλανε να ενισχύσουν μια ανταρσία και εξέγερση του κόσμου κατά της κυβέρνησης γιατί αν θα γινόντουσαν κάποτε και αυτοί κυβέρνηση θα θέλανε να είναι σεβαστοί οι δικοί μου νόμοι. Επρεπε λοιπόν να δείξουν μεν ότι κάτι κάνουν αλλά χωρίς να δημιουργήσουν ιδιαίτερη ένταση. Ξεκίνησε λοιπόν από το εργατικό κόμμα μια καμπάνια με την ονομασία "STOP IT" όπου περιλάμβανε αφισσοκολλήσεις - αυτοκόλλητα και λόγους

από ηγετικά μέλη του εργατικού κόμματος για το πόσο άδικος ο φόρος είναι.

Το "Anti Poll TAX UNION" συγκροτήθηκε από μη κομματικοποιημένες ομάδες ανθρώπων όπου σαν στόχο τους είχαν την όσο δυνατόν μεγαλύτερη προπαγάνδα κατά του φόρου, την εγγραφή περισσότερων ανθρώπων σε αυτήν την ένωση έτσι ώστε να γίνει μαζική και να αποκτήσει λαϊκή βάση, σαν πρόταση τους είχαν την πιο ριζοσπαστική από όλες να αρνηθεί την πληρωμή του φόρου όσο δυνατόν περισσότερος κόσμος σε όλη την Σκωτία.

Αυτός ήταν ο μόνος τρόπος να νικήσεις τον φόρο εάν τον αρνηθείς και μετά τον μπούκοτάρεις.

Πιο συγκεκριμένα οι τρόποι δράσης που θα ακολουθούσαν ήταν οι εξής:

- Η μη αποδοχή απογραφής: Ζητούσαν από τον κόσμο να αγνοήσει τα πρόστιμα και να αρνηθεί να συνεργαστεί στην απογραφή του υπουργείου έτσι ώστε να καταγραφούν οι φορολογούμενοι.

- Να αρνηθεί την πληρωμή του φόρου: Ο πιο βασικός τρόπος αντιμετώπισης του φόρου. Το κάλεσμα σε κάθε έναν ξεχωριστά της άρνησης αυτής. Δε ζητάγανε από τον κόσμο να το κάνουν αυτό παίρνοντας ο καθένας μόνος την ευθύνη, αλλά τους παροτρύνανε να οργανωθούν σε τοπικές επιτροπές και έτσι θα ήταν εξασφαλισμένη η υπεράσπιση και αλληλεγγύη που θα τους προσφερόταν εάν οι αρχές τους ζητούσαν να πληρώσουν με πρόστιμα.

- Να αρνηθεί την εφαρμογή του: Γινόταν εκκλήση σε όλα τα τοπικά γραφεία του υπουργείου να μην εφαρμόσουν τον φόρο.

- Να αρνηθούν την είσπραξή του: Αυτό το ζητούσαν από κάθε μέλος των συνδικάτων των δημοσίων υπαλλήλων της κυβέρνησης οι οποίοι θα τους ανέθεταν να γίνουν τα όργανα είσπραξης και επιβολής του φόρου αυτού.

Η τακτική της άρνησης πληρωμής άρχισε σιγά-σιγά να γίνεται πράξη και ο κόσμος να συσπειρώνετε σε ομάδες γειτονιάς που έφταναν σε μέρη μέχρι και την δημιουργία ομοσπονδιών.

Έτσι για παράδειγμα τον Απρίλιο του 1989 που άρχισε να γίνεται απογραφή των φορολογουμένων στην Σκωτία, στο Ενδιμβούργο υπήρχαν 40 Anti Poll Tax Unions και στην Γκλασκώβη 50. Τον Απρίλιο του 1990 μετρήσεις έδειξαν ότι πάνω από ένα εκατομμύριο δεν είχαν πληρώσει ούτε μια δεκάρα, και τα μέλη των unions αριθμούσαν δεκάδες χιλιάδες ατόμων.

ANTI POLL TAX UNIONS ΕΠΙΤΡΟΠΕΣ ΓΕΙΤΟΝΙΑΣ

- Μέχρι το τέλος του 1989 είχαν δημιουργηθεί τέτοιες επιτροπές σε κάθε μεγάλη πόλη της Αγγλίας και μέχρι τότε αριθμούσαν γύρω στα 1000 Anti poll tax unions. Ο αριθμός των ενεργών μελών στις επιτροπές αυτές κυμαίνονταν από 5 με 6 μέλη έως και 500 μέλη σε κάθε επιτροπή.

Η συνηθισμένη τακτική των επιτροπών αυτών ήταν η εξής: Πηγαίνουν από πόρτα σε πόρτα και ενημερώναν τον κόσμο σχετικά με το πως θα μπορούσαν να αντισταθούν στον φόρο και να μην πληρώσουν.

Ακόμα κάνανε ενημερωτικές κουβέντες σε εκδηλώσεις όπου εκεί θα μπορούσε κανείς να ενημερωθεί αναλόγως με την προσωπική του περίπτωση. Πολύ συχνά κάνανε γκάλοπ στην ερώτηση εάν θα πληρώνετε τον φόρο ή όχι και αυτό λειτουργούσε πολύ καλά γιατί ο κόσμος ένιωθε δυνατότερος όταν ήξερε ότι δεν ήταν μόνος αλλά και άλλοι σκόπευαν να μην πληρώσουν.

Συναυλίες, διαδηλώσεις και συγκεντρώσεις οργανώθηκαν από αυτές τις επιτροπές στις οποίες συμμετείχαν μεγάλος αριθμός εθελοντών από τους οποίους οι πιο πολλοί δεν είχαν ασχοληθεί ποτέ με την πολιτική πριν.

ΟΙ ΔΙΑΔΗΛΩΣΕΙΣ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑΣ ΣΤΑ ΔΗΜΑΡΧΕΙΑ

Τα Anti poll tax unions ιδρύθηκαν ανάμεσα στην χρονιά του 1989 και 1990. Σε αυτό το διάστημα η δράση τους επισημάνθηκε κυρίως στις γειτονιές όπου βρισκόντουσαν. Αλλά μετά το 1990 όπου ο φόρος επιβλήθηκε σε όλη την αγγλία άρχισαν οι πρώτες διαδηλώσεις.

Στις 6 Μαρτίου του 1990 την ημέρα όπου το συμβούλιο του Μπρίστολ αποφάσιζε για το ύψος του φόρου σε εκείνη την πόλη 5.000 άνθρωποι μαζεύτηκαν έξω από το κτίριο όπου γινόταν η συνεδρίαση. Επακολούθησε συμπλοκή με την αστυνομία και συλλήψεις. Τα ίδια επακολούθησαν και την επόμενη μέρα στο λονδίνο όπου το τοπικό συμβούλιο συνδριάζε εκεί.

Όπου γινόταν συνεδρίαση για το φόρο από τα τοπικά συμβούλια, απέξω γινόντουσαν διαδηλώσεις και επεισόδια από τον κόσμο με αποκορύφωμα τις ταραχές που πραγματοποιήθηκαν στην πλατεία της Trafalgar ένα μήνα αργότερα.

ΤΑ ΕΠΕΙΣΟΔΙΑ ΣΤΗΝ TRAFALGAR

Στις 31 Μαρτίου του 1990 μια πανβρετανική διαδήλωση έγινε στο λονδίνο με 200.000 διαδηλωτές καθώς και μια στην Γκλασκώβη με 30.000. Η πορεία ξεκίνησε στις 1.30 μ.μ. και στις 3.00 μ.μ. έγινε καθιστική διαμαρτυρία σε ένα κεντρικό δρόμο του λονδίνου. Εκείνη τη στιγμή η αστυνομία έκανε δύο πολύ βίαιες συλλήψεις καθώς μιας γυναίκας της έβγαλαν σχεδόν όλα τα ρούχα από την αστυνομία και ένας αναπηρος που καθόταν σε αναπηρικό καροτσάκι μεταφέρθηκε βίαια σε ένα φορτηγό της αστυνομίας.

Όταν η αστυνομία έφερε τους εφιππους για να σπάσει την καθιστική διαμαρτυρία επακολούθησαν επεισόδια και αντίσταση από την μεριά των διαδηλωτών.

Στα επεισόδια που επακολούθησαν πηρε φωτιά ένα κτίριο που βρισκόταν στην πλατεία. Μέχρι το τέλος της νύχτας είχαν γίνει 341 συλλήψεις και 342 αστυνομικοί είχαν τραυματιστεί. Μαγαζιά και αμάξια είχαν υποστεί ζημιές και καταστραφεί αλλά όλες οι καταστροφές ήταν ενάντια σε σύμβολα πλούτου.

Ο αριθμός των πολιτών που τραυματίστηκαν ποτέ δεν μαθεύτηκε αλλά και οι συλλήψεις δεν σταμάτησαν μόνο στις 31 του μάρτη. Η αστυνομία είχε στα χέρια της Video Film διάρκειας 90 ωρών και 30000 φωτογραφίες, πολλές συλλήψεις ακολούθησαν με βάση αυτές τις φωτογραφίες.

ΑΓΩΝΑΣ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΗΣ ΤΩΝ ΥΠΟΔΙΚΩΝ

341 άτομα είχαν συλληφθεί στην διάρκεια των επεισοδίων και άλλα 150 σαν αποτέλεσμα των καταδοτικών ενεργειών από τους ρουφιάνους των μυστικών υπηρεσιών. Πολλοί από αυτούς οι οποίοι δεν είχαν

συλληφθεί ποτέ ξανά στο παρελθόν, αντιμετώπιζαν τώρα κατηγορίες "βίαιης διατάραξης και εξέγερσης" με ποινή φυλάκισης έως και 10 χρόνια.

Γρήγορα σχηματίστηκε επιτροπή συμπαράστασης των υποδίκων η οποία είχε το εξής πλάνο:

1. Γενική στήριξη όλων όσων είχαν συλληφθεί στις 31 Μάρτη.
2. Θα ήταν ανεξάρτητοι από οποιαδήποτε άλλη επιτροπή των Anti poll tax union
3. Θα ζητάγε συμπαράσταση από όλες αυτές τις ενώσεις και από συμπαθούντες ομάδες
4. Θα οργάνωνε τη νομική κάλυψη όλων των υπόδικων
5. Θα σχημάτιζε μια έκθεση όπου θα έδειχνε τη γενική εικόνα όλων όσων είχαν διαδραματιστεί στις 31/3/90 από την πλευρά που θα το καταθέτανε οι συλληφθέντες
6. Θα προπαγάνδιζε αυτήν την εικόνα.
7. Θα ξεκινούσε καμπάνια οικονομικής ενίσχυσης και θα κάλυπτε όλα τα έξοδα των υπόδικων.

Στην αρχή υπήρχε μεγάλη δυσκολία στην συγκέντρωση και οργάνωση του δικτύου συμπαράστασης σε συνενόηση με όλους τους κατηγορούμενους και αυτό λόγω του μεγάλου αριθμού τους, μέχρι το καλοκαίρι είχαν έρθει σε επικοινωνία οι 250 από τους 361.

Σε πολλές από τις δίκες που ακολούθησαν οι μόνοι μάρτυρες κατηγορίας ήταν αστυνομικοί οι οποίοι πέφταν πολύ συχνά σε αντιφάσεις και έτσι στις πιο πολλές περιπτώσεις οι κατηγορούμενοι αθωνόντουσαν λόγω έλειψης στοιχείων ή λόγω αμφιβολιών. Αλλά υπήρχαν και περιπτώσεις όπου κατηγορούμενοι υπερασπίστηκαν αυτό που έκαναν και καταδικάστηκαν από το δικαστήριο για την στάση τους αυτή. Χαρακτηριστική είναι μια απολογία ενός κατηγορούμενου ονόματι Tim Donaghy.

Το κατηγορητήριο προσπαθεί να πείσει το δικαστήριο ότι είναι απλώς άλλη μια υπόθεση διάπραξης κάποιου εγκλήματος. ΟΧΙ! η ερώτηση που πρέπει να γίνει είναι "ποιός έσπασε ποιόν νόμο και για ποιον λόγο;" Εάν αντιμετωπίζω την κατηγορία εξέγερσης και βίαιης σύγκρουσης, σίγουρα θα έπρεπε και τα σώματα των μπάτσων

που συμμετείχαν στις ταραχές αυτές να βρίσκονται κατηγορούμενοι μαζί μου! Αλλά όχι. Ο νόμος προστατεύει κάθε μανιακό, που επιτίθετε χωρίς διακρίσεις, επάνω σε ένα άλογο ή μέσα σε ένα αμάξι ή χρησιμοποιώντας ένα γκλομπ αρκεί να φοράει μπλε στολή. Δεν θα απολογηθώ ούτε θα συγκαταθέσω σε ότι έγινε. Η μόνη διέξοδος πράξης για εμάς σε αυτήν την διαδήλωση ήταν να πράξουμε όπως έγινε. Αυτό που με αναστατώνει είναι ότι και οι τελευταίες επάλξεις δημοκρατίας σαπίζουν σε αυτό το δικαστήριο. Τι ελπίδα έμεινε πια για εμας εάν δεν υπάρχει καμία λύση ειρηνικής αντιπαράθεσης με την κυβερνητική πολιτική;

Στις 19 Οκτωβρίου του 1990 έγινε στο λονδίνο μια πορεία συμπαράστασης για τους φυλακισμένους όπου συμμετείχαν 3.500 άτομα η παρουσία της αστυνομίας ήταν ασφυκτική περίπου όσοι και οι διαδηλωτές δηλαδή γύρω στους 3.000 μπάτσους. Η βαριά ατμόσφαιρα του Μάρτη δεν είχε ηρεμήσει ακόμα. Όταν η διαδήλωση έφτασε έξω από την φυλακή η αστυνομία αποφάσισε να επιτεθεί. Φαινόταν καθαρά ότι η αστυνομία ήθελε εκδίκηση για τα γεγονότα της Trafalgar.

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΕ ΜΕΣΑ ΣΤΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ

- Στα μέσα του 1990 χιλιάδες ήταν αυτοί που δεν είχαν πληρώσει τον φόρο. Όλοι αυτοί θα έπρεπε να περάσουν από δίκη στο Μπρίστολ αριθμούσαν 120.000 υποθέσεις οι οποίες θα έπρεπε να εκδικαστούν κάποτε. Οι δικαστικοί υπάλληλοι ηλπιζαν ότι οι κατηγορούμενοι δεν θα εμφανιζόντουσαν στα δικαστήρια γιατί αλλιώς θα δημιουργόταν χάος σε ολόκληρο το δικαστικό σύστημα.

Το σχέδιο των anti poll tax unions ήταν ακριβώς αυτό, ξέροντας ότι κάθε πολίτης είχε δικαίωμα να υπερασπιστεί τον εαυτό του σε μια δίκη θέλανε να μπλοκάρουν τα δικαστήρια για χρόνια.

Τα δικαστήρια δεν λάβανε καθόλου σοβαρά την όλη υπόθεση έτσι υπήρχαν περιπτώσεις όπου έως και 1000 υποθέσεις θα έπρεπε να

εκδικαστούν σε μια μέρα, η απάντηση του κόσμου ήταν άμεση όλοι εμφανιζόντουσαν στα δικαστήρια με αποτέλεσμα αυτά να κατακλίνονται κυριολεκτικά από κόσμο και να είναι αδύνατο να διεξαχθεί καμία δίκη.

Όλοι μπατσοί, πολιτικοί, δικαστές είχαν κυριευθεί από πανικό. Όσες από τις δίκες κατάφεραν να γίνουν κατέληξαν σε πολιτικές δίκες προσπαθώντας έτσι να δημιουργηθεί όσο πιο έντονη η κατάσταση αυτή.

Μετά από όλα αυτά οι δικαστικοί υπάλληλοι παρακαλούσαν να μην

εμφανιστούν οι κατηγορούμενοι στα δικαστήρια. Χαρακτηριστική ήταν η στάση μιας εφημερίδας η οποία δημοσίευε τα ονόματα όσων θα εμφανιζόντουσαν στα δικαστήρια με σκοπό προφανώς να τους ντροπιάσει δημοσίως ώστε τελικά να τους αποθαρύνει. Αυτό δεν λειτούργησε όπως θα ήθελαν μιας και πολλοί ήταν αυτοί που γράψανε σε αυτές τις εφημερίδες λίγοντας ότι είναι και αυτοί non payers και έχουν διαπιστώσει ότι το δικό τους όνομα δεν βρισκότανε στη λίστα, ζητώντας να δημοσιευθεί και το δικό τους γιατί ήταν υπερήφανοι για αυτό που κάνανε και ήθελαν να το ξέρει όλος ο κόσμος.

ΕΞΩ ΟΙ ΕΦΟΡΙΑΚΟΙ!

Οι εταιρείες εφοριακών ήταν μια ιδιωτική επιχείρηση η οποία ήταν εξουσιοδοτημένη από το κράτος να προβαίνει σε κατασχέσεις πραγμάτων που ανήκαν σε όσους δεν μπορούσαν να πληρώνουν τους φόρους.

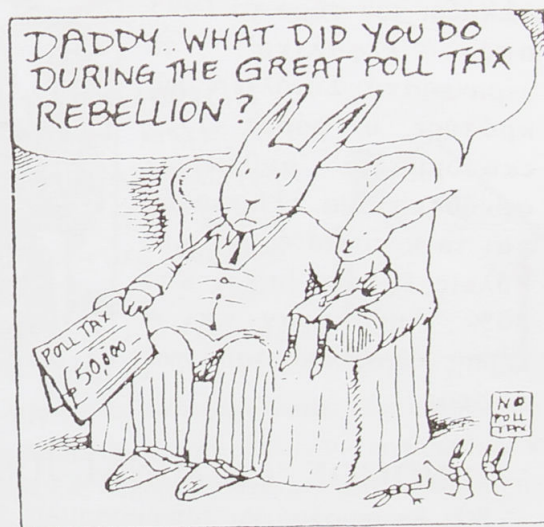
Οι νομοθετικές διατάξεις για κατάσχεση ήταν διαφορετικές στην Σκωτία από ότι στην Ουαλία και στην Αγγλία οι Σκωτσέζοι εφοριακοί είχαν πολλά δικαιώματα όπως στο να προβαίνουν σε έξωση και κατάσχεση χωρίς συγκεκριμένη άδεια από το δικαστήριο αλλά ένα ακόμη χαρακτηριστικό ήταν ότι τα λίγα δικαιώματα που είχε ο κόσμος για να αντιστέκετε στους εφοριακούς δεν τα γνώριζε, έτσι πολλές φορές ο κόσμος τρομοκρατούνταν όταν έβλεπε τους εφοριακούς. Πρώτη δουλειά λοιπόν των Anti poll tax union ήταν να ενημερώσουν τον κόσμο για τα δικαιώματά τους. Τέτοια όπως το ότι αν άνοιγες την πόρτα στον εφοριακό είχες δικαίωμα να του αποτρέψεις την είσοδο, παρόλα αυτά

αυτός είχε δικαίωμα να μπει σπίτι σου όταν εσύ έλειπες. Ακόμα συμβούλευαν τον κόσμο να μην τους απαντάει σε ερωτήσεις όπως που δουλεύεις; σε τι τράπεζα είσαι; κ.τ.λ. Αλλά η προπαγάνδα δεν ήταν μόνο αρκετή έτσι οργανώθηκαν ομάδες όπως αυτή των SCUM BUSTER τους οποίους μέσω ενός τηλεφώνου μπορούσε ο κόσμος να ζητήσει βοήθεια όποτε εμφανιζόταν ένας εφοριακός καθώς αυτοί ήταν οργανωμένοι με C.B και κατάφεραν να αποτρέπουν κατασχέσεις σε βάρος των πολιτών.

ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΙ ΤΟΥ POLL TAX

Η απειλή της φυλάκισης ήταν το τελευταίο όπλο της κυβέρνησης για να αναγκάσει τον κόσμο να πληρώσει, ο πρώτος που αντιμετώπισε κίνδυνο φυλάκισης ήταν ένας πολίτης 74 χρονών ονόματι Cygil Mudin. Συνελήφθηκε στις 11 Οκτωβρίου του 1990. Μετά από μιάμιση ώρα στα κρατητήρια εμφανίστηκε μπροστά στα δικαστήρια όπου εκεί του δόθηκε διορία 14 ημερών να πληρώσει. Τελικά ο Mudin απέφυγε την φυλάκιση γιατί μια εφημερίδα προθυμοποιήθηκε να πληρώσει τον φόρο του πράγμα το οποίο έγινε όχι λόγω συμπάθειας αλληλεγγύης αλλά για να αποφύγει το κακό πρόσωπο που θα φαινότανε εάν φυλακιζότανε ένας ηλικιωμένος.

Μετά από λίγο όμως ήρθε η πρώτη φυλάκιση στις 7 του Δεκέμβρη όπου ο πρώτος non-payer φυλακίστηκε για 21 μέρες. Γενικά φυλακίστηκε αρκετός κόσμος αλλά οι ποινές ήταν πάντα μικρές έως το πολύ τρεις μήνες.

ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΦΟΡΟΥ

Η πολιτική της Θάτσερ είχε πληγωθεί θανάσιμη μετά πό την μαζική αντίδραση του κόσμου στις αντιλαϊκές επιθέσεις της. Ήταν φανερό ότι το συντηρητικό κόμμα κινδύνευε να χάσει τις επόμενες εκλογές καθώς η

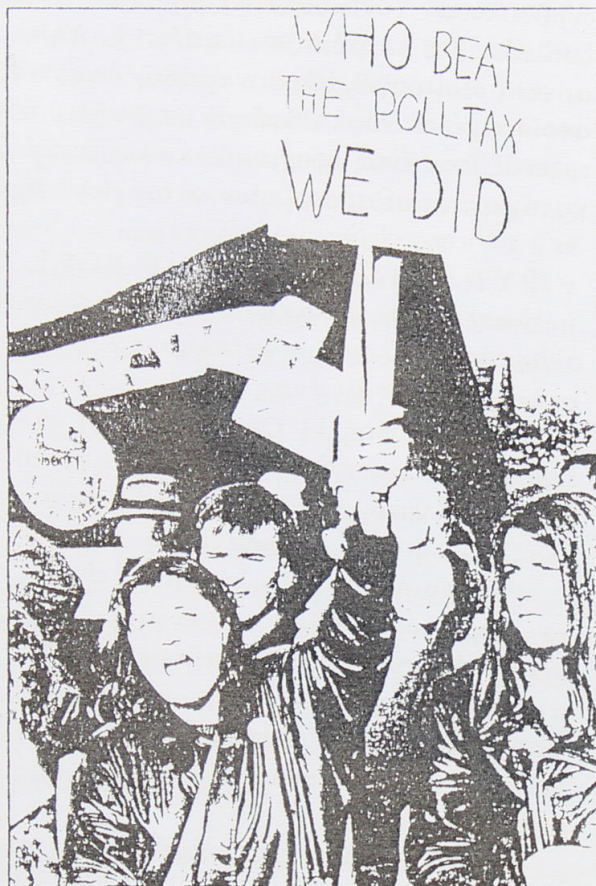
εσωκομματική διαμάχη που υπήρχε αυξανότανε αφού είχαν αρχίσει να εμφανίζονται μέλη του κόμματος οι οποίοι αντιτιθόνταν με την πολιτική της αυταρχικής Θάτσερ και στον φόρο. Τελικά η Θάτσερ παραιτείται από την ηγεσία του κόμματος και την θέση της παίρνει ο John Major ο οποίος κάτω από όλες τις πιέσεις αναγκάζεται να αλλάξει τον φόρο το 1993 από κεφαλικό σε περιουσιακό. Συνολικά όσο κράτησε ο φόρος 17,5 εκατομμύρια ανθρώπων αρνήθηκαν να πληρώσουν και το ποσοστό σε μερικές πόλεις έφτασε μέχρι και 34%. Αυτό ήταν και ο κύριος λόγος που σταμάτησε ο φόρος.

Ο ΝΟΜΟΣ "CRIMINAL JUSTICE BILL"

"Οι δημοσιογράφοι χρησιμοποιούν τον όρο "δρακόντιο" πολύ συχνά. Αυτή την φορά είναι κατάλληλος. Ο Criminal Justice Bill θα προκαλέσει πολλά ναυάγια στη δικαιοσύνη, τη φυλάκιση διαδηλωτών που δεν έχουν τον σκοπό να προκαλέσουν καν επεισόδια και την μετατροπή της αστυνομίας σε ένα είδος στρατού" (The observer)

ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΤΩΝ ΕΝΟΙΚΙΑΣΤΩΝ ΥΠΟ ΑΠΕΙΛΗ

Αυτό το κομμάτι δημιουργήθηκε για να καταπολεμήσει τους "καταληψίες" όσους δηλαδή έχουν καταλάβει ένα εγκατελειμένο σπίτι για να μείνουν αλλά στην πραγματικότητα απειλεί και όλους τους νόμιμους

ενοικιαστές. Αν οι ιδιοκτήτες θεωρήσουν ότι κάνεις "κατάληψη" το οποίο μπορεί να σημαίνει ότι απλώς αργείς να πληρώσεις ένα υπέρογκο ενοίκιο ή ότι δεν το πληρώνεις για τυχόν προσωπικές αψιμαχίες με τον ιδιοκτήτη, τότε μπορεί να κάνει αίτηση για μια ειδική ακρόαση, ενόματι "Ex Parte" η οποία είναι μυστική - ΔΕΝ ΣΟΥ ΛΕΝΕ ΟΤΙ ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΝΑ ΓΙΝΕΙ ΚΑΙ ΑΝ ΤΟ ΜΑΘΕΙΣ ΔΕΝ ΣΟΥ ΕΠΙΤΡΕΠΟΥΝ ΝΑ ΠΑΡΕΙΣ ΜΕΡΟΣ ΣΤΗΝ ΑΚΡΟΑΣΗ ΓΙΑ ΝΑ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΕΙΣ ΤΟΝ ΕΑΥΤΟ ΣΟΥ. Αυτό θα έχει αποτέλεσμα σε άμεση καταστολή και εκκένωση του σπιτιού σου, και η πρώτη στιγμή που θα μάθεις για αυτό είναι όταν θα σου έρθει κλήτευμα για εκκένωση του σπιτιού για 24 ώρες. Αν δεν το κάνεις θα συλληφθείς. Δεν μπορείς να αντικρούσεις την απόφαση εκένωσης παρά μόνο αφού αυτή έχει γίνει, τότε μπορείς να πας τον ιδιοκτήτη στο δικαστήριο και να αποδείξεις ότι δεν έκανες κατάληψη.

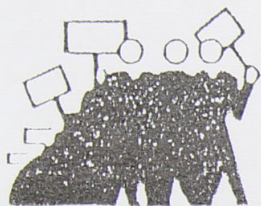
Αν δεν καταφέρεις να το αποδείξεις τελικά θα σου επιβληθούν πρόστιμα και μπορεί να πας φυλακή για "προσβολή δικαστηρίου" μιας και αμφισβήτησες την προηγούμενη απόφασή του.

ΒΟΛΕΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΚΑΤΑΛΗΨΙΩΝ

Αντίθετα με τους μύθους των ΜΜΕ, οι καταλήψεις γίνονται μόνο σε ΕΓΚΑΤΕΛΕΙΜΜΕΝΑ κτίρια, μιας και θα ήταν ανούσιο να έκανε κανείς κατάληψη σε σπίτια που κατοικούνται, αφού θα εκδιώκτονταν ακαριαία. Αυτή τη στιγμή υπάρχουν περίπου 864.000 άδεια σπίτια στη Βρετανία, παρόλα αυτά υπάρχει ένα αρκετά μεγάλο στεγαστικό πρόβλημα. Η κατάληψη ενός άδειου σπιτιού είναι η λύση για κάποιον που έχει στεγαστικό πρόβλημα των άστεγων ανθρώπων και αυξάνει τη ζήτηση του περιορισμένου αριθμού σπιτιών προς ενοικίαση. Ο νόμος αυτός εγκληματοποιεί την ενέργεια της κατάληψης. Οποιος ή όποια παραμένει μέσα σε κτίρια μετά από την απόφαση για εκκένωση ή ξαναμπεί στο ίδιο κτίριο μέσα σε 1 μήνα, θα αντιμετωπίσει πρόστιμο της τάξεως των 5.000 λιρών (2.000.000 δρχ.) και τη φυλάκιση 6 μηνών. Ο νόμος επιτρέπει τη βίαιη εκκένωση που σίγουρα δίνει χαρά σε έμμισθους τραμπούκους που θα προσλαμβάνονται για να δέιρουν καταληψίες που αρνούνται να βγούν από το κτίριο και να καταστρέψουν τα υπάρχοντά τους.

ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΤΗΣ ΔΙΑΔΗΛΩΣΗΣ ΥΠΟ ΑΠΕΙΛΗ

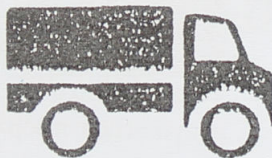
Αυτός ο τομέας ήταν αρχικά προγραμματισμένος να σταματήσει όλες τις διαδηλώσεις ενάντια στα αιματηρά σπορ (π.χ. εναντίον όλων όσων παρεμβαίνουν στο κυνήγι της αλεπούς της βασιλικής οικογένειας) αλλά θέτει επίσης εκτός νόμου όλες τις διαδηλώσεις που γίνονται χωρίς την άδεια της αστυνομίας. Μια νέα κατηγορία δημιουργείται, η "παροργισμένη αυταπάτηση". Οποια διαδήλωση πραγματοποιείται χωρίς άδεια θα της ζητείται να φύγει από το χώρο. Αν δεν γίνει αυτό ή αν το πλήθος (ή κάποιοι από το πλήθος) επιστρέψουν στο χώρο μέσα σε 3 μήνες(;) θεωρείται αδίκημα. Ο νόμος επίσης καλύπτει περίπτωση που η αστυνομία υποπτεύεται ότι σκοπεύεις να διαδηλώσεις, άσχετα αν δεν έχεις ακόμα διαπράξει κανένα αδίκημα (ακόμα και με βάση τα παραπάνω) ο νόμος θεωρεί παράνομες τις διαδηλώσεις για οποιαδήποτε αιτία.

ΒΟΛΕΣ ΚΑΤΑ ΤΣΙΓΓΑΝΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΙΔΟΥΣ ΖΩΗΣ ΤΩΝ ΤΑΞΙΔΙΩΤΩΝ

Το δικαίωμα του να κάνεις νομαδική ζωή και να ταξιδεύεις μέσα στη χώρα όποτε το θελήσεις πρόκειται να απαγορευτεί αυστηρώς. Ο νόμος αφαιρεί το δικαίωμα σε κοινότητες να παραχωρήσει μέρη σε τσιγγάνους και ταξιδιώτες και αποσύρει όλες τις χρηματοδοτήσεις για τέτοιους χώρους άσχετα αν οι κοινότητες τις εγκρίνουν. Ο νόμος επιτρέπει στις αστυνομικές αρχές να διώξουν τσιγγάνους και ταξιδιώτες από τοποθεσίες, άσχετα αν οι ιδιοκτήτες των τοποθεσιών αυτών τους επιτρέπουν να μείνουν. Η αστυνομία έχει το δικαίωμα να κατασχέσει υπάρχουν και να καταστρέψει πχ τροχόσπιτα και τελικά, σου χρεώνουν κάποιο χρηματικό ποσό για τις υπηρεσίες που σου πρόσφεραν". Δεν μπορείς να ταξιδεύεις με ένα connoy άνω των 6 οχημάτων σύμφωνα με αυτό το νόμο.

ΤΑ ΠΑΡΑΝΟΜΑ - ΠΑΡΤΥ

Αυτός ο τομέας αναφέρεται στο σταμάτημα των γανε παρτυ, άσχετα αν

υπάρχει η άδεια του ιδιοκτήτη του χώρου που γίνεται το πάρτυ. Παρόλα αυτά μιας και να απαγορευτεί ένα είδος μουσικής θα ήταν γελοίο (ακόμα πιο γελοίο και από τον ίδιο τον νόμο), ο νόμος απαγορεύει τις συναθροίσεις περισσότερων των 9 ατόμων όπου παίζεται μουσική. Αν η αστυνομία θεωρεί ότι η μουσική είναι πολύ δυνατή θα πρέπει να αποχωρήσεις από το χώρο ή να σου επιβληθεί πρόστιμο και πιθανόν ποινή φυλάκισης έως 3 μηνών - μιας και πήγες σε πάρτυ. Αν η αστυνομία έχει "βασίμες υποψίες" ότι οργανώνεις πάρτυ, μπορεί να συλληφθείς και πιθανών υπάρχουν μηχανήματα να καταστραφούν ή στην καλύτερη περίπτωση να κατασχεθούν και να μην σου επιστραφούν αν καταδικαστείς. Αν η αστυνομία έχει "βασίμες υποψίες" ότι πηγαίνεις σε πάρτυ και είσαι εντός 5 μιλίων της περιοχής του πάρτυ, τότε μπορούν να σε σταματήσουν και να σε διώξουν από την περιοχή, άσχετα αν απλώς πηγαίνει προς αυτή την κατεύθυνση και δεν πηγαίνεις καν στο πάρτυ.

ΑΡΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΣΟΥ ΤΗΣ ΣΙΩΠΗΣ

Ο νόμος καταπατεί το κλασικό μας δικαίωμα της σιωπής σε περίπτωση σύλληψης που όλες οι υπόλοιπες χώρες έχουν. Το δικαίωμα της σιωπής υπάρχει για να προστατεύει τους αθώους και όχι τους ενόχους, μια και σε περίπτωση ανύπαρκτων κατηγοριών, ο μόνος τρόπος να δημιουργήσεις μερικές είναι μέσω ανήπαρκτων κατηγοριών. Η άρση του δικαιώματος της σιωπής απλώς αυξάνει τέτοιες καταδίκες. Η επανεμφάνιση του νόμου σημαίνει ότι η αστυνομία έχει το δικαίωμα να σταματήσει και να ερευνήσει άτομα και οχήματα αν έχει "βασίμες υποψίες" ότι υπάρχει περίπτωση να διεξαχθεί σοβαρής εκτάσεως βία. Αυτό μπορεί να γίνει οπουδήποτε και οποτεδήποτε μέσα στην πόλη. Ο νόμος αυτός είχε ως αποτέλεσμα τις ταραχές του Μπρίξτον το 1981 όπου ήταν η αιτία να διαγραφεί. Η επανεμφάνισή του μπορεί να έχει τα ίδια αποτελέσματα. Τη στιγμή που η βρετανική αστυνομία και η ηγεσία της Interpol συζητούν για την αποποινικοποίηση των μαλακών ναρκωτικών, ο νόμος αυτός αυξάνει το πρόστιμο για κατοχή ναρκωτικών όπως π.χ. κάνναβη από 200 λίρες (75.000) σε 1000 λίρες (385.000)

10
Ο νομος αυτός προσπαθεί να ποινικοποιήσει τις διαδηλώσεις τους άστεγους και τον τρόπο ζωής που η κυβέρνηση δεν εγκρίνει. Είναι μια κυνική προσπάθεια να βρει θύματα και να υποκαταστήσει τα πραγματικά προβλήματα της καθημερινής μας ζωής. Η πληροφόρηση είναι το πραγματικό μας όπλο, αλλά δεν πρόκειται να διαβάσεις να δεις ή να ακούσεις καθόλου από αυτήν μέσα από τον τύπο.

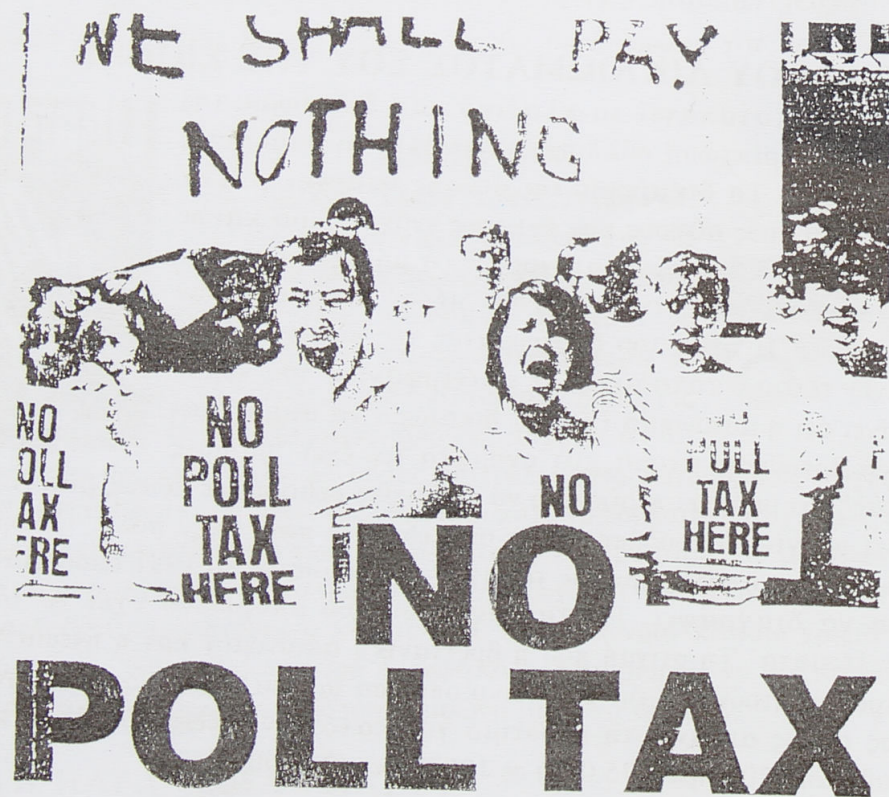
ΤΟ ΒΙΒΛΙΑΡΑΚΙ ΑΥΤΟ ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΗΚΕ & ΕΚΔΟΘΗΚΕ ΣΕ ΣΥΝΔΙΑ-
ΜΟ ΜΕ ΤΗΝ ΠΡΟΒΟΛΗ ΕΝΟΣ VIDEO ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΟΥ ΑΠΟ ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ
ΟΥ ΔΙΑΔΡΑΜΑΤΙΣΤΗΚΑΝ ΚΑΤΑ ΤΙΣ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ
OLL TAX ΣΤΗΝ ΑΓΓΛΙΑ.

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΑ ΛΟΓΟ ΤΩΝ ΕΙΣΟΔΩΝ ΤΗΣ ΕΚΔΟΣΗΣ ΑΥΤΗΣ ΚΑΙ ΤΟ ΣΤΗ-
ΙΜΟ ΤΗΣ ΕΚΔΗΛΥΣΕΙΣ (ΑΦΙΣΣΕΣ Κ.Τ.Λ.) ΑΝΑΓΚΑΖΟΜΑΣΤΕ ΚΑΙ ΤΟ ΧΡΕΩ-
ΟΥΜΕ ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΑ ΣΤΗΝ ΤΙΜΗ ΤΩΝ 150 ΔΡΧ.

ΚΟΜΜΑΤΙΑ Η' ΚΑΙ ΟΛΟΚΛΗΡΗ Η ΕΚΔΟΣΗ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗ-
ΕΙ ΑΠΟ ΟΠΟΙΟΝ/Α ΘΕΛΕΙ ΓΙΑ ΑΝΑΤΥΠΩΣΗ Η' ΑΝΤΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΣΕ ΑΝΥ-
ΜΥΠΟ.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ ΤΗ ΜΑΡΙΑ, ΤΟΝ ΘΩΔΟΡΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΔΗΜΗΤΡΗ ΓΙΑ ΤΗΝ
ΟΗΘΕΙΑ ΤΟΥΣ ΣΤΗΝ ΕΚΔΟΣΗ ΑΥΤΗ.

ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΒΑΡΒΑΡΑ.

ΕΚΔΟΣΗ
ΑΝΤΙΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ
ΒΙΛΛΑ ΒΑΡΒΑΡΑ
ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ 1995

Προαιρετική τιμή 150 δρχ.